

Až mi večer rozbije i poslední z mých snů
a modré světlo televize, předpoví pár příštích dnů.
Až naposled si unaveně zkusím něco přát
až bude ticho místo křiku šaman v houfu kolibříků
začne se mi ptát...proč!

Za nima, za nima, za nima, ženem se všichni
jak stádo.
Za nima, za nima, za nima, poslušný víc než
je zdrávo.
Za nima, za nima, za nima, budoucnost je
černá tečka.
Za nima, za nima, za nima, nežijte pak
žijte teďka.

Až si vítr koupí zbytek nepoddajných mořských
vln a bílý vločky předplatí si šedý skály velehor.
Až o pár minut světla a tmy den a noc se začnou
prát.
Bude pozdě na výmluvy a na slzy a na přímluvy,
šamanovi před očima nahý budem stát!

Za nima, za nima...